

F3

F2

Ďábel vztekale praští složkou do své nohy: „Už zase! To je pořád dokola!“

Filosof č. 3 (přichází ke Kamilovi, postaví se po jeho pravé ruce; jedním dechem): „Zde ubohý Kamil, známý též jako Záluba, je hodnocen podle kritérií, která důrazně: nikdy nebyla přesvědčivě definována!“

Filosof č. 4 (vyrazí s koncem repliky F3, postaví se za Kamila; jedním dechem): „A přitom výchozí premisou má být svobodná vůle! Zde Záluba, známý jako Kamil, však důraz: nikdy nebyl informován, mezi čím má a může volit!“ Ďábel s výrazem „Bože, proč zrovna já?“ odejde na místo, z něž právě odešel F4. Otočí se čelem do levého zadního rohu.

Filosof č. 1 (vyrazí s koncem předchozí repliky, postaví se před Kamila; jedním dechem): „Ani s jakým cílem! Jeho skutky jsou pak ad libitum souzeny stranou, která má zjištný zájem na neprospěchu Záluby Kamila!“

Všichni filosofové (v extatickém vzteku; postupem v kruhu proti směru hodin se seřadí šikmo mezi Kamila a ďábla, ukáží na ďábla a pak sborově): „A to není fér!“

F1

F2

Ďábel

F4

Kamil

F3

Ďábel (nadechne se, otočí a jde blíže k nim, unaveně říká vždy konkrétnímu F): K F1: „Deset. Deset jednoduchých pravidel, většinou jedno jediné slovo. K F3: Vždyť by je pochopil i imbecil! K F4: Ona byla napsána, aby je pochopil i imbecil! K F2: Jaké vágně formulováno?“ A odejde k levému kraji pódia a zůstane zády k nim - „už se o tom nebudu bavit“.

I. 4. Požadavek filosofického posouzení Kamilovy situace – argumentace

Filosofové se během ďáblova odchodu bleskově poradí v kruhu a ihned vyrážejí za ním, přitom F1 mluví už během cesty, důraz na začátku a konci repliky.

Filosof č. 1: „Trváme na tom, že Kamil řečený Záluba nemůže být prohlášen za špatného, dokud se neudělá pořádek v tom, co to dobré a špatné vlastně znamená!“

Filosof č. 3 vyrazí v okamžiku, kdy F1 dorazí, začne ještě před koncem předchozí repliky: „Necht' je stanoven hodnotový žebříček, a podle něj ať je případ reevaluován!“

F2 vyrazí, kdy F3 začíná mluvit, nadechne se a rozmáchne rukou, ale předběhne jej F4, takže sám nic neřekne.

Filosof č. 4 vyrazí těsně po F2 a předběhne jej, vpálí svou repliku přímo do Ďábla: „Pak se uvidí, zda měl vážně něco za lubem!“ Všichni filosofové se prudce otočí k divákům, souhlasně pokývají hlavou a spokojeně založí ruce na prsou. F2 je lehce zmatený, tj. udělá to s malým zpožděním.

Ďábel (teprve nyní se k nim otočí, kategoricky): „Ne. Nic takového. To by nešlo.“ S poslední větou přejde za filozofy doprostřed a mírně dozadu, takže představuje vrchol přibližně rovnostranného trojúhelníku, jehož základnou je spojnice Kamil – filosofové.

Kamil (utíká před Dáblem a hledá spásu u filosofů, vpadne do toho): Během přebíhání, první dvě věty směrem k ďáblovi. „Ale oni mají pravdu! Vždyť já jsem nic neudělal! Teď hledá souhlas u diváků, mluví tedy k nim. Je buď před filosofy nebo vpravo od nich. Ani dobrýho, ani špatnýho! Ztraceně, sotva jsem vběhnul na jeviště, udusil jsem se jabkem!“

Ďábel popojde na Kamilovo předchozí místo, otočí se k F a tónem „vůbec nevím, o co vám de“: „A co po mně vlastně chcete?“

Se svými replikami zaujmou následující postavení:

		F1		
	F4		F3	Ďábel
Kamil		F2		

Opět se rychle navazuje, první tři vycházejí těsně po sobě.

Filosof č. 4: „Jasná a zřetelná pravidla!“

Filosof č. 1: „Příležitost je aplikovat!“

Filosof č. 2 (předstoupí před publikum a chytne se za srdce, pateticky): „Spravedlnost!“

F3 vyjde pomaleji, mluví také pomalu a od začátku cesty...

Filosof č. 3: „To, co po vás chceme, pane Satan, nyň zaujme své místo, malá dramatická pauza je možnost poznat správnou etickou te-órii dřív než post mortem!“

I. 5. Představení etických te-órií – popis

Ďábel (chytne se volnou rukou za opačné rameno, otočí se čelem k divákům a velmi posměšně a ironicky): „A jaká by to měla být, ta správná etická te-orie?“

Všichni filosofové se otočí k divákům, plácnou se oběma rukama do stehů, tlesknou a oběma rukama zaťatýma v pěstí oslaví vítězství.

Filosof č. 2 (spustí ruce a vítězoslavně): „Na to existuje víc, než jeden názor.“

Ďábel (chytne se za hlavu, zoufale): „Já blbec! Zase sem jim na to skočil!“ A odejde do pravého zadního rohu. Natočí se napůl ke zdi a ostentativně založí ruce na prsou. Dění sleduje jen ledabyly přes rameno.

Filosof č. 1: „Necht' započne invocace!“

F4 a F2 se postaví vedle F1, Kamil také ustoupí dozadu na jejich úroveň, ale kolem sebe má volný prostor. F3 stojí na svém místě.

F1, 2 a 4 provádějí nějaké rytmické pohyby, v ideálním případě u každého ducha jiné. Stačí jen malé pohupování v kolenou, přešlapování, tleskání střídavě na jednu a druhou stranu.... Filosofové se seřadí, započnou s bakchickým tancem a odříkáváním recitálů v prasečí latině, nejlépe nějakou variací na citát Ne invocos expellere non possis. Recitaci asi vypustíme, protože jednak by to rušilo F3 a jednak autor neudal, co přesně by se mělo recitovat:-). Filozof č. 3 představuje postupně všechny duchy etických teorií, kteří přitom přibíhají na jeviště.

Filosof č. 3: „Podle první te-orie je dobro do světa vetkáno! - Reál přichází s a Šizuňkem zdraví na všechny strany, přijde až na úroveň F3, ovšem je blíže publiku.. Vyplývá z povahy kosmu a vede k němu důraz: jen jedna cesta – Reál se vrátí mírně doleva, otočí Š. k sobě, pokloní se mu a 1 poskok na jedné noze, vydlážděná od počátku stvoření. Je to cesta Reála, ducha realismu.“ - Reál projde mezi F2 a F3, pak za filosofy ke Kamilovi. Poskočí a nakonec se postaví po Kamilově pravici a nabízí mu loutku, kterou Kamil zdvořile odmítá. Ďábel netrpělivě čeká v koutě jeviště a distancuje se od všeho dění.

Filosof č. 3 (nečeká na ukončení pohybu předchozího ducha, nýbrž vždy hned po malé pauze vyvolává dalšího): „Podle teorie jiné, dobrým být jest dobře se mít a všechno dobré je zde v našem světě na dosah. - Naturál se klaní všem divákům a všem diváčkám naznačuje, jak jsou překrásné a nádherné. --- Následující tři repliky se vzrůstajícím nadšením. Známe to jako příjemné. Známe to jako žádoucí. Známe to jako vzrušující volání našich počitků! - Naturál prochází mezi F2 a F3, ještě jednou se otočí k publiku a pošle teď už jen své vyvolené diváče polibek, se zalíbením se podívá zezadu na F3 a míří ke Kamilovi. Takový je Naturál, duch naturalismu!“ Svůdně se obtáčí kolem Kamila, nakonec si mu lehne pod nohy.

Filosof č. 3: „Další te-orie říká, že dobro straší lidem v hlavě! Pragmál nejlépe s kufříkem rázně přijde, uprostřed se zastaví a mírně ukloní, následně si důkladně prohlédne všechny na pódiu. Co na tom, co se dělá, hlavně, když z toho nakonec každý bude něco mít! Zjistí, že nejdůležitější osobou je F3, proto si s ním potřeše rukou. Může ještě nabídnout nějaký papír Ďáblovi. Dobro, to je nástroj užitku, jímž účel světí prostředky. Hle Pragmála, ducha utilitarismu!“ Nakonec Kamilovi manažersky zatřeše rukou a stoupne si po jeho levici.

Filosof č. 3: „A konečně, - Přichází Bílá s rukama spojenými za zády, zastaví se asi na dvou třetinách a otočí k divákům, ruce přehodí dopředu. Pak přichází Černá, přejde s rukama spojenýma před sebou až k pravému kraji, zastaví se, otočí k publiku, ruce dozadu. podle poslední není něco prostě dobré a prostě špatné, protože i dobré je někdy špatné a špatné je zase jindy dobré. Bílá se ukloní a narovná, Černá pak totéž. Otočí se a Bílá projde kolem F3 zprava, Černá zleva, za F3 se opět překříží, tj. Černá bude dále od publika, za Kamilem se překříží opět, tj. Černá půjde k jeho levému rameni. Dobro, to je dneska tady a onde zítra, nikdo ho nechytí. Přivítejme sestry Reláty, duchy relativismu.“

Filosof č. 3 přistoupí ke zbývajícím filosofům: „Duchové byli povoláni, invokace je u konce! Dramaticky, naléhavě. Kterému z nich Kamil svěří svoji duši? Podle kterého chce být posuzován?“ dramaticky ukáže na Kamila; všichni F opět zaujmou přemýšleci pózu

Kamil (nadšeně): „Páni! Můžete to udělat ještě jednou?“
Závěrečná situace:

Ďábel

	Bílá	Černá		
Reál	Kamil	Pragmál	F4	F1 F2 F3
	Naturál			

hlediště